

Asztalos Attila Iván

Sziasztok!

Ma volt az utolsó egyetem mentes nap, amit picit bánok, de sikerült magamat meggyőzni, hogy jó lesz. A héten az új fogszabályzómmal küzdöttem egy kicsit, elég furán lett felrakva, mondta is a doki, hogy szóljak, hogy ha nagyon kényelmetlen (főleg a szájpaddlásomnál lévő "drótra" gondolt), szóval felhívtam kedd reggel és konkrétan egy óra múlva adott időpontot. Megnézte, mondtam, hol a legrosszabb, matatott a számban 5 percet, befejezte és félve megkérdezte jobb e, és legnagyobb meglepetésünkre, sokkal jobb lett. Azóta nincs a nyelvemben W alakú nyom, tudok enni normálisan, meg beszélni, meg aludni. Szóval nagyon boldog vagyok. (Orvostanhallgató társainknak és egyéb érdeklődőknek: Túl nagy hely volt a szájpaddlásom és a "drót" között és nem fért el a nyelvem, csak ha félig bele volt épülve). Na erről ennyit.

A héten volt még 3 új matekosom, így már összesen 3 fiú és 4 kislány jár hozzám matekozni (két 9-es, két 5-es, két 6-os, és egy 8-os, ja meg közben tesóm érettségire való felkészítését is vállaltam ami nem lesz egy könnyű szülés). Hihetetlenül hálás vagyok, hogy ez a korrepetálás/felkészítés dolog így összejött. Nagyon szeretem csinálni, ezért jött a tanárnak való tanulás gondolata, ami még mindig csak egy gondolat egyelőre.

A mai napon folytattam egy nagyon jó beszélgetést a nagybátyámmal. Kezdő hívő és próbálom boostolni amennyire csak tudom, elég nehéz, mert sok mindent nem ért (pl: Isten mindenkit szeret, megbocsát a gyilkosnak is, minden ember bűnös, de Isten nem a bűnünket látja, szabad akarát vs Isten terve...tralala, ezek a basic kezdésből nehezen érthető dolgok). Misék után általában hívjuk egymást és beszélgetünk, nade a mai hihetetlenül sikerült. Olyan flowstatem volt, egyenesen a Szentlélek beszélt belőlem, úgy átvette az irányítást, hogy az csak na. És át tudtam adni olyan dolgokat, amin én is csak csodálkoztam, hogy miket mondok, ahogy "hallgattam magamat", rendesen engem is eltöltött ez a "wow, milyen jó az Isten!" érzés. És rengeteg dolgot megértett, úgy érzem, hogy sokkal közelebb került az igazsághoz. Ezen keresztül megint rádöbbenem arra is, hogy Isten hatalmas dolgokat képes művelni rajtunk keresztül, ami elég király...nem?

Levelem végére értem, több megosztanivalóm úgy érzem nincs. Levélnyitóként, szeretnék mindenkinek jó olvasást kívánni!

Jövő héten asszem 2. félévnyitó, várom már a találkozást.
Remélem nektek is szép hetetek volt!

Üdvözlettel,
Ati

Feczkó Csongor

Gyimóthy Bálint

Sziasztok srácok!

Ez a hét ismét nyugalmasan telt számomra, igyekszem kiélvezni az utolsó nyugalmas napjaimat. Egyre jobban várom a tanévkezdést, de azért még élvezem kicsit a láblógatást.

A héten sikerült pár jó haverommal találkozni és jókat beszélgetni egy-egy hideg sör mellett. Ezen kívül a hetem nagyrészt az tette ki, hogy begyulladt a szemem, és azóta is azt ápolgatom. Haza is jöttem emiatt szüleimhez, mert anyukám mindig be van raktározva mindenféle gyógymódokkal. Ezidő alatt hugaim is hazajöttek, velük is jókat beszélgettem, illetve alkalmam nyílt a nagy pihengetések közben elkezdni egy nagyon jó könyvet. Az a címe, hogy Pumák és Boszorkányok, de a hangzása ellenére nem egy zs-kategóriás fantasy könyv. A második világháború pumáknak és boszorkányoknak becézett honvédségi repülőezredek pilótáinak személyes történeteit írja le. Szóval magyar vadászpilótákról szól. Rettentően izgalmasan írja le az író (aki maga is pilótaként harcolt a háborúban) a háború eseményeit és a légi ütközeteket. Annyira látványos, hogy meggyőződésem, hogy egy TopGun jellegű filmet is lehetne (kéne) belőle forgatni.

Ezenkívül csak Formal-et néztem, a mai futam izgalmasnak ígérkezik.

Remélem nektek is jól telt a hét,
Várom hogy találkozzunk,

Üdv,
Bálint

Husznai Albert

Kondorosy Boti

Sziasztok!

Nekem ez a hetem az egyetemre készülési jegyében telt. Talán írtam múlt héten, hogy felmentem Pestre; kb. este 7 körülre végeztem a beköltözéssel, utána hazamentem Cserszegtomajra édesanyámmal, hogy ne egyedül kelljen vezetnem.

Hétfőn kedden otthon voltam, sok minden nem történt, elmentem meglátogatni nagyapámat a kórházban (talán hamarosan kiengedik).

Szerdán voltak nálunk kazánt tisztítani, majd délután felmentem Pestre a koliba, hogy legyenek pár napot ott még Egyetem előtt és tudjam, mit kell még felvinni. Érdekesség, hogy a szobám kulcsát még nem adta vissza az előző lakó, úgyhogy ideiglenesen másik szobába kellett beköltöznöm.

Pénteken találkoztam egy másik Péter atyával, akit most helyeztek át a városmajori plébániára kisegítő lelkésznek (keszthelyi káplán korából ismerem). Közben csütörtökön délután kiadtak egy játékot, amire már régóta vártam, úgyhogy keveset aludtam az utóbbi napokban.

Szombaton hazamentem, ebédre haza is értem (még összepakoltam a cuccaim, amennyire tudtam, hogy a valódi lakót ne zavarják nagyon). Szombaton így otthon voltam, majd ma, vasárnap, elmentünk családként Székesfehérvárra, ahol hármasként születésnapünneplést zajlatunk (nővérem, unokahúgom és én). Még mindig itt vagyok, de innen Pestre fogok visszamenni már.

Mindenkinek szép hetet!

Kovács Kenéz

Nováki Lóránt

Sziasztok!

A hét elején megbeszéltem az órarendemen gondolkodtam, és végül sikerült 38 kreditnyi tárgyat felvenni, azt majd meglátjuk, hogy mennyire bölcsen.

A hét maradékában barátnőmmel nyaraltunk Hévízen. Az elején volt egy elég komoly beszélgetésünk, azt hittem szakítani fogunk, eléggé a határon volt. Szerencsére sikerült túllendülni ezen, és végül sokkal jobb lett a kapcsolatunk mint előtte. Remélem ez így is marad.

Egyébként meg még szívesen pihennék egy hetet, de holnap után megint egyetem. Várom is, de tartok is tőle milyen lesz. Az a terv előre beosztom az időm, hátha úgy jut mindenre. Bálinthoz hasonlóan én is elkezdtem előre tanulgatni, mivel a mostani anyag engem is sokkal jobban érdekel, de a tehercsökkentés miatt is. Aztán meglátjuk, hogyan sikerül ez az év.:)

Találkozunk vértézőn!

Üdv, Lóri

Pór Benedek

Sziasztok!

Én most Jerevánból írok, egy másfél hetes kiruccanáson vagyok így a nyarat meghosszabbítva. Grúziát jártuk be és még egy pár napra jöttünk át Örményországba. Változatos program, magyar szemnek nagyon különleges helyek, érdekes városok. Sajnos elkapott minket egy komolyabb hányós hasmenéses betegség ami azért kicsit módosította a programot meg a kedvünket és a sok autózás is kellemetlen volt már a hasam miatt. Meg nagyon keveset ettem, szerintem 4 nap alatt nem ettem annyit mint máskor egy átlagos nap. Emlékezetemben nincs is olyan hogy ilyen keveset egyek napokig. Még most sem épült fel

teljesen a csapat, de azért már jól vagyunk. Holnap megpróbálkozunk egy négyezres heggyel azt már nagyon várom. Nem egy nagyon nehéz túra azért, de kíváncsi vagyok hogy fogjuk-e bírni.

Na pihenek is már, jó éjszakát, jó reggelt!

Szabó Jónás

Sziasztok!

Eseményekben nagyon gazdag hetem volt.

A hét elején még szlovéniában voltam Domával meg még pár jóbaráttal. Az utazás talán legizgalmasabb eseménye a Grintovec hegy megmászása volt. Voltak a csapatban kevésbé edzett, és tapasztalatlan lányok, akiket nagyon megviselt a túra, és elég lassúak is voltak. Végül este fél hétre értünk a csúcsra, ami gyönyörű volt, és mindenki nagyon örült neki, viszont visszafele nagyon hamar ránk sötétedett, és elég nehéz, meg kicsit veszélyes volt az ereszkedés. Végül befogadták az egész csapatot egy hüttébe, ahol ingyen alhattunk a padláson, ez is nagy élmény volt. Végül pont a kemény kihívás és extrém fáradtság, illetve a spontán történések miatt lett többeknek ez nagyon jó élmény.

Ezen kívül sok vicces társasozás, játék, evés, éneklés, városnézés, kirándulás volt még Szlovéniában. Nagyon össze is barátkoztunk egymással.

Aztán pénteken mentem Szentgotthárdra, az Élesztő előkészítő hétvégére. Kicsit felmértük itt a terepet, nekem sikerült elvegyülnöm egy falunapi forgatagban. Ennek az ismerkedésen kívül az az előnye is megvolt, hogy rengeteget ehettem.

Vasárnap pedig Jakabék eljegyzési ünnepsége volt, szintén sokszok kajával, jó társasággal.

Ezután táncpróbára mentem, ugyanis fel lettem kérve, hogy novemberben szalagavatón táncoljak.

Na, hát kb ennyi. Remélem, jól vagytok!

Jónás

Szilika Doma

Sziasztok!

Számomra gyorsan de annál szebben elsuhan ez a hét. Szlovéniában voltunk csütörtökig.

Hétfőn nekiindultunk hegyet mászni. A Grintovec nevű csúcsot vettük célba, mert innen láthattuk a körülöttünk lévő nagy hegycsúcsokat is. Hosszú és fáradtságos séta után fel is értünk. Minden izzadságcseppet megért az a látvány ami ott fogadott minket! Elképesztő volt! A kis csapatunk is nagyon jól bírta a gyűrődést, méltán lehettünk büszkék magunkra. Lefelé ránsötétedett és félúton egy hüttében kaptunk szállást a helyi bácsitól, teljesen ingyen, tekintettel a sötétségre és arra, hogy fizetni nem tudtunk érte.

Még voltunk Ljubljában, az is nagyon tetszett nekünk, érdekes volt egy ilyen kicsi és nyugodt fővárosban lenni.

Csütörtökön hazafelé még megálltunk egy hegyi vízesésénél. Jónás szülei korábban voltak ott és azt mesélték: fél óra könnyű sétával el lehet jutni egy szép vízeséshez, ahol még fürödni is lehet. Hát mi jó hamar elvesztettük az ösvényt és a lehető legvadregényesebb módon másfél óra alatt jutottunk el a célhoz. Eközben többször átkeltünk a gyors folyású patakon, hol kidőlt fatörzseket, hol pedig gázlókat használva, hatalmas sziklákon ugráltunk és domboldalakon

csúszunk le vagy másztunk fel. Jó kis kaland volt a végére. Másnap összepakoltam és beköltöztem a koliba. Onnan mentünk el szombaton Julcsi unokahúgának keresztelőjére Egerbe. Nagyon jó hangulatban telt, jót játszottam a kis gyerekekkel. Ma, vasárnap még kicsit foglalkozom a TDKm-mal és egyéb feltorlódott feladataimmal, hogy utána minél inkább szabadon vághassak neki a harmadévnak holnap.

Isten áldjon titeket és mindenkinek kegyelmekben és sikerekben gazdag tanévet kívánok!

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

Szabó Jakab

Hali!

Ez a hét igazán érdekes és értékes volt számomra. Az éjszakázós munka tényleg elindult, túl vagyok az első két munkanapon/éjszakán. Nagyon jófej a család, kezdem megkedvelni a szülőket. Egyelőre olyan sokat nem kellett konkrétan nekem csinálnom, inkább csak figyelni, tanulni, jelen lenni- a második héten már szerintem igyekezni fogok többször közvetlenül csinálni az ápolási feladatokat. Az odabiciklizést nagyon élvezem, próbálom optimalizálni az útvonalat, ami jó kihívás, hiszen kb 15 km a táv.

Kevésbé direkt módon a Tükörképzést is elkezdtem csinálni, voltunk Péter atyával Érden, bemutat(koz)ó órát tartani, meg jól át is beszéltük egy másik napon, hogy hogyan is épül fel a négy nap. Érdekes volt, meghozta a kedvem igazán!

Haladtunk Lidivel az esküvőszervezéssel is, e-maileket írunk, Piliscsabára ki is mentünk megnézni egy potenciális helyszínt. Ma, vasárnap pedig megvolt a hivatalos eljegyzés a KH-n, családjaink gyűrűjében. Szép volt, jó hangulatú, rennnnnngeteg finom kajával, viszont a végére nagyon nagyon kimerültem, jól fog esni holnap délelőtt egy kis magány.

Közeledik már a második félév első találkozása, azt is várom már!

Jakab